

פרשת ל"ר		
מתוך מדבר	וילנא	יום
רצן	פה ע"ב	ראשון
שג	פו ע"א	שני
שטו	פו ע"ב	שלישי
שכנא	פו ע"א	רביעי
שכו	פו ע"ב	חמישי
שלב	פה ע"א וע"ב	שישי
	פה ע"א וע"ת	שב"ק

זולעל תקדוש מיטץ פירוש

מלוק מלכש אויך די פרשה

"לבעזה" ת"ע"י מרכז מתוק מדבר"ת. 5135 ירושלים

עלון מס' 10 פרשת זישב תשפ"א

בזכות הצדיק נמנע הדין מן העילם

פא חזי יעקב שלימור דאָבָהוּ הוּא וראה כי יעקב היה בחירות האבות, ואיהו קאים לקיימא ב글ימה וברדוו למצרים היה מוכן ועומד מיד להיות בגולות, אבל מגו דאייהו צדיק אַתְעֵבֶב דִינָא דָלָא שְׁלֹטָא בְּעַלְמָא אבל מפני שהוא היה צדיק נתעכט דין הגלות שלא שלט בעולם, דהא כל יומי יעקב לא שרא דינא על עולם מה שרי כל ימיו של יעקב לא שרה הרין על העולם, וכפנָא אַתְבְּטַלְתָה וגם הרעב נחבטל בוכחותו מיד ברודתו למצרים, ואופָה בְּיוּמָוּ דְיַוְסָף דָאיָהוּ דְיַוְקָנָא דְאָבוֹי לא שרא גלוֹתָא וכמו כן ביוםיו של יוסף שהוא היה הראשון בגין דאייהו אגין עלייהו כל יומיו לפיו שהוא הגין עליהם כל ימיו, פיזן דאייהו מית מיד שרא עלייהו גלוֹתָא כוֹן שהוא מות (וכל אחין, אלא שהוא היה העיקר) מיד שרתה עליהם הגלות, כמה דאת אמר וימת יוסף וגוו', וסמייך ליה הבה נתחבמה לו, וכתיב וימברוי את חייהם בעבודה קשה בחמר ובלבנים וגוו'.

בגונא דא בכל אטר דשרא זפאה בעלם מא כעין זה בכל מקום שנמצא צדיק בעולם, בגוניה קדרשא בריך הוא יגין על עולם איזו בוכחו הקב"ה מגין על העולם, וכל זמאנא דאייהו קיים דינא לא שרא על עולם מא זהה אמר ר' קפ"ע, ובכיאורינו ברך ד עמי ט-)

הזהירות בג' זמינים ביום

ישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בין זקנים הוא לו, ועשה לו בנתנת פסים, רבי אלעזר פתח ואמר כדי

ע"ט

"וימת יוסף", און יוסף או געשטערבון, און באָלֵד דערנאָך שפיטיט און פסוק "הבה נתחבמה לו", ר' מצרים האבן גענאנט, לאָמֵיר זיך קליין אנטקען זיין, און דער פסוק זאנט וווײַטער "זימברו אָה חייהם בעבודה קשה בחמר ובלבנים", און זיין האבן פאריבטערט זיער לעבן מיט שוערע ארבעט מיט לְיִם און מיט ציגל.

אויפָן זעלבן שטיינער, און יעדן פלאין וואו דער צדיק געפֿינט זיך אויף דער זועלט, טוט דער אַיְבָּשְׁטָעָר באַשְׁין אויף דער זועלט און זיין זכות, און די גאנצע צייט זואָס ער לְעֵבֶט אויף דער זועלט טוט דער דין נישט געווולטיגן אויף דער זועלט, אוזי זיין מיר האבן געלערנט.

זיך היטן און דרי צייטן און טאג עם שפיטיט און פסוק "ישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בין זקנים הוא לו, ועשה לו בנתנת פסים", יעקב

אין זכות פונעם צדיק ווערט אַפְּגָנָה אַלְטָן דעם דין פון דער זועלט

קומ און זע, או יעקב או גענווען דער אויסדרערזועלטער פון די אבות, און זוען ער אויז אַרְאָפְּגָנָה אַנְגָּנָה קיין מצרים אויז גלייך געוווען גבריט צו זיין אין גליה, נאר וויבאָל ער אויז גענווען אַצדִיק האט זיך פָּאַרוּאַמְּט דער דין פון גלוֹת אועס האט נישט געווולטיגט אויף דער זועלט, וויבאָל אַלְעָז פְּנַי יעקב האט דער דין נישט געווולטיגט אויף דער זועלט, און אויך דער הונגער אויז ביטל גענווארן אין זיין זכות גלייך זוען ער אויז אַרְאָפְּגָנָה קומען קיין מצרים, און אויז אויך אין די פְּנַי יוסף זוען ער אויס ער אויז גענווען דער געשטאלט פון זיין פָּאַטְעָה האט זיך די גליה נישט אַגְּנָה אַיְבָּרָן, וויל ער האט באַשְׁיכָט אויף זיין ער מיט זיין בְּרִידָרָע, נאר ער אויז געוווען דער עיקר) האט גלייך געווולטיגט אויף זיין די גליה, אוזי זיין שפיטיט און פסוק

לפרש פסוק זה, הקדים לפرش מש"כ לך עמי בא בחריך וסגור דלתך בערך חבי קצת רגע עד יעבר זעם הנה מש"כ לך עמי בא בחריך, תא חזי כמה קדשא בריך הוא רחים לון לישראל בא וראה עד כמה הקב"ה אהוב את ישראל, ובגין רחימות דלהון רחים לון על כל עמיין ובשביל האהבה שארה אותם יותר מכל העמים, אזהר לון ובכען לנטרא לון בכל מה שהם עושים.

תא חזי פلت זמגין אית ביומא דידייא שרייא בעלמא בא וראה ג' זמנים יש ביום שהדין שורה בעולם, א' בעלות השחר, ב' בנץ החמה, ג' בזמן תפלה המנחה, כدمפרש ואזיל, וכד אתי ההוא זמגנא מבכע ליה לבך נט לאזדהרא ולאסתמרא דלא יפגע ביה ההוא דינא וכשבא אותו הזמן צrisk האדם להזהר ולהשמר שלא יגע בו אותו הדין, והזהירות היא שלא יאכל ולא יעשה צרכיו או עד שיתפלל, ואינון זמגין ידיין ואותם הג' זמנים ידועים הם, וזה אוקסיה וכבר פירושו חז"ל, ומפרש זמן אי בגין דהא כד סליק צפרא אברם אתחער בעלמא לפי שכשולה הבוקר ר"ל בעלות השחר כשותחיל להoir פני המורה, שאז מدت החסד של אברהם מתעורר בעולם, מיד מתעורר הדין נגדו, ואחד ליה לדינא לקשרא ליה בהדריה אבל החסדओוז את הדין לקשו ולכללו עמו כדי להמתיקו, זמן ב' ובשירותא דתלה שעני כי מיטא ובחילת שלש שעות הראשונות ר"ל בנץ החמה שאז מתחלת עיקר אור היום, ואז מתחיל שליטת התפארת סוד הרוחמים, ומיד מדת הדין מתעורר נגדו (כמו שאחז"ל (ברכות ז ע"א), תנא משמיה דברי מאיר בשעה שהחמה זורחת וכל מלכי מזורה ומערב מניחים כתריהם בראשיהם ומשתווים לחמה, מיד כועס הקב"ה), וזה שאמר נטיל דינא מאייה לאתערא ביה ביעקב נושא הדין מקומו מיצחק להתעורר ביעקב, ר"ל הדין מתעורר נגדו אבל הוא כוללו עמו ומתקינו, זמן ג' עד דאתער צלotta דמנחה דינא לאתיה עד שמתעוררת תפלה המנחה דהינו משש שעות ומהצה ומעלה, אז חוזר הדין של יצחק למוקמו בלתי התקשות החסד, ואדרבה

ע"ט

ראונענעו, און די דריי ציימן זענען באוואוסט, און די ח"ל האבן עס שיין ערקלערט, עזט ערקלערט דער זוהר הקודש דעם ערשות ציימט, וויל וווען דער מארגנשטען קומט איזוף און דער מזורה-זיות הייבט און ליכטיג זוער, וואס דעמאלאטס וווערט ערעוועקט די מדת החסד פון אברם, גלייך וווערט ערעוועקט דער דין אנטקען דעם, אבער דער חסר באפט און דער דין און פארביברט עס און פאראיניגט עס מיט אס ברי עס זיס צו מאכן, דער צוויטער צייט איז בי די ערשות דריי שעות און טאג, דאס מיטט וווען דער זון שיגט איזוף וואס דעמאלאטס הייבט זיך און דער עיקר ליכטיגיט פונעם פאג, און דעמאלאטס הייבט זיך און די הערשאפט פונעם חפאהר דער סוד הרחמים, און גלייך ערעוועקט זיך דער מדת הדין אנטקען אים (אווי ווי ח"ל� אגנ, פיר האקן געלערטס און אנטקען פון רבוי פאר, וווען דער זון שיגט איזוף און אלע קעניגן פון מורה און פון מערב ליאן איזוף וויערע קוריינען איזוף וויערע קעפ און זוי בוקן זיך צו דער זון, גלייך ערנט דער איזערשטער), דאס אנטקען דער זוהר הקודש, דער דין פארט איזוק פון זיין ארט, פון יצחק, זיך צו ערעוועקן און יעקב, דאס הייסט איז דער דין ערעוועקט זיך אנטקען אים, אבער ער געט אים ארין איז זיך און מאבט אים זיס, דער דרייטער צייט איז, בי וווען עס ערעוועקט זיך די תפילה פון מגהה, דאס הייבט פון זעקס און האלב שעה און טאג און וויטער, דעמאלאטס קומט צוירק דער דין פון

האט ליב געהאט זין זון יוסף מער פון אלע זיינע קינגדער וויפאלד ער איז אים געבוין געוואאן אויף דער ערלער און ער האט געמאכט פאר אים א זידענען העמה, ברי צו ערקלערן דעם פסוק, האט רבוי אלעוו אונגעווובן און ערקלערט דעם פסוק "לך עמי בא בחריך וסגור דלתך בערך חבי במעט רגע עד ייעבר זעם", גי מיין פאלק קום ארין און דיביגע ציכערן און פארמאד די טיר פאר דין ווארט א קליעין רגע בי דער צארן ווועט פארבי גיין, דאס זואס דער פסוק זאנט "לך עמי בא בחריך", קום און זע וויפיל דער איזערשטער האט ליב די אידן, און צוליב די לבשאפט זואס ער האט זי ליב פון מער פון אלע פעלער, האט ער זי אונגעואט און ער וויל זי אפהיטן און אלע זואס זי טווען.

קום און זע, עס זענען דא דריי ציימן און פאנ וואס דער דין געועטליגט איזוף דער וועלט, דאס ערשות איז ביים איזפיגאנט פונעם מארגנשטען, די צוויטער איז בי זון איזפישין און די דרייטער איז בי די ציימט פון דראונען מנהה, איזו זיך דער זוהר הקודש ווועט ערקלערן, און זיען עס קומט דער ציימט דארף זיך דער מענטיש אפהיטן או דער דין זאל נישט באונגעגען און אים, און דאס זיך אכט געבען דעמאלאטס איז דערמאט זואס ער זאל דעמאלאטס נישט עסן און טווען זיינע באדרעפונגשן בי ער ווועט זום ערשות

ומתקשר הדין עם המלכות שהוא בחיי מدت הדין ומצא מין את מינו, ואתעדר דין נא דلتתא לאתקשרא בדין נא דלעילא ומתוורר הדין שלמטה של המלכות להתקשר בדין של מעלה, דהא בדין אתקשר דין נא בדין נא וביעי לאזדהרא כי דין קפב עיב, ובכיווארינו כרך ד עמי מ-מא) או מתקשר דין וצריך להזהר.

חלק האמת שבחלום הוא מצד הקדשה

פָּתָח חִזֵּי בְּלַחְלָמָא דָּאִיהוּ בְּדָקָא יָאֹתָה מַהֲאִי דְּרָגָא קָא אֶתְּנִיא בָּא וּרְאָה כָּל חִלּוֹם שַׁהֲוָא כְּרוֹאוּ בָּא עַל יְדֵי מְלָאֵקָה גְּבָרִיאֵל, וּעַל דָּא לִית לְזַה חִלְמָא דָלָא יְתַעֲרֵבּוּן עַמְּנִיהָ מְלִין בְּדִיבְּרִין וּעַל כֵּן אֵין לְזַה חִלּוֹם שָׁלָא יְתַעֲרֵבּוּ בָו דְּכְרִי שְׁקָרִים, כִּי כְשִׁיוּרֵד הַחִלּוֹם וּמַעֲבָרֵד דָּרָךְ הַקְּלִיפּוֹת, הַמִּתְהַזֵּהוּת בָו וּמַעֲרָבָות בָו דְּכְרִי תָּהוּ וּשְׁקָרָ, וְלֹכֶن צְרִיךְ הַחִלּוֹם פָּתְרוֹן בְּפָה שַׁהֲוָא סָוד הַמֶּלֶכֶת, כִּדְיֻה הַפְּרִיד הַקְּלִיפָה שְׁנַדְבָּקָה בְּהַחִלּוֹם שַׁהֲוָא הַשְּׁקָר, וְלֹא יְשַׁאֲרֵ רַק הַאַמְתָה שַׁהֲוָא מִצְדָה הַקְדּוֹשָה, בְּמַהָּ דָאָקִיםְנָא כְמוֹ שְׁפִירְשָׂוּ חֹזֶל (נִמְמָ) נִיכְוֹת דָבָר נָא ע"ה), וּבְגַין בָּקָע מַגְנִיָּהוּ קְשָׁוֹת וְלֹכֶן כָּל חִלּוֹם מִקְצָתוֹ אַמְתָה מִצְדָה הַקְדּוֹשָה, וּמַגְנִיָּהוּ בְּדִיבְּרִין וּמִקְצָתוֹ שְׁקָר מִצְדָה אֲחִיזָת הַקְּלִיפּוֹת, וְלִית לְזַה חִלְמָא דָלָא אַתְּ בִּיהְיָה מַהֲאִי גִּיסָא וּמַהֲאִי גִּיסָא וְאֵין לְזַה חִלּוֹם שָׁאֵן מַעֲוָרֵב בָו מִצְדָה הַקְדּוֹשָה וּמִצְדָה הַקְּלִיפָה, וּבְגַין דָאַתְּ בִּיהְיָה בְּחִלְמָא כָּלָא בְּדָאַמְרָן וּלְפִי שִׁיש בְּחִלּוֹם הַכָּל דְּהִינָנוּ אַמְתָה וּשְׁקָר כְמוֹ שָׁאַמְרָנוּ, בָּל חִלְמִינְיָן דָעַלְמָא אַזְלִין בְּתַרְפָּשָׂרָא דְפָומָא לֹכֶן כָּל הַחִלּוֹמוֹת שְׁבָעוֹלָם הַוּלָכִים אַחֲרֵ פָתְרוֹן הַפָּה, וְאַזְקָמוֹתָה כְמוֹ שְׁלֵמָדָנוּ (אֵס) דְכְתִיב וְיָהִי פָאַשֵּׁר פָתָר לְנוּ בָּן הַיָּהָה הַרִּי שְׁנַתְקִים הַחִלּוֹם כְּפִי הַפָּטְרוֹן, מַאי טָעַמָא הַוּלָן הַחִלּוֹם אַחֲרֵ הַפָּטְרוֹן, בְּגַין דָאַתְּ בִּיהְיָה בְּחִלְמָא בְּדִיבְּרוֹ וּקְשָׁוֹת לְפִי שִׁיש בְּחִלּוֹם שְׁקָר וְאַמְתָה, וּמְלָה שְׁלָטָה עַל פָּלָא וְכֵה הַדְבָר שְׁבָמְלָכוֹת שְׁוֹלֵט עַל כָּל הַחִלּוֹמוֹת וּמִפְרִיד אֶת הַקְּלִיפָה מִן הַחִלּוֹם, וּבְגַין בָּקָע בָּעֵי חִלְמָא פְשָׂרָא טָבָא לֹכֶן צְרִיךְ הַחִלּוֹם לְפָתְרוֹן טָבָא, הַמַּעֲוָרֵד כָּחַ הַמֶּלֶכֶת הַפְּרִיד הַרְעָא מִן הַטוֹב (דָבָר קְפָג ע"א, וּבְכַיּוֹרְנוּ כְּרָךְ ד ע"מ- מ"ה)

להפריד הרע מן הטוב

๗

דער שקר, און עס אַל אַיבָּעֶבְּלִיכְּן בְּלוֹיְן דער אַמְתָּה וועלבָּן
אייז מײַז הַקְּרִישָׁה, אֲזֹוי ווי חֻוְלַ האָבָּן ערקלְלָעַטָּם, און
דעַרְפָּאָר אַיְז אַבְּיסָל אַיְז שָׁקָּר ווּאַס דָּאָס אַיְז פָּוּן דער זוּיט
הַקְּרִישָׁה, און אַבְּיסָל אַיְז שָׁקָּר ווּאַס דָּאָס אַיְז פָּוּן דער זוּיט
וועאוּ די קְלִיפָּות האָבָּן אַגְּנָעָהָלְטָן, און עס אַיְז נִישְׁפָּא קִיּוּן
חַלּוּם ווּאַס עס אַיְז נִישְׁטָא אַיְסְגָּעָמִישָׁט דְּרוּין סִיְּ פָּוּן דער
זוּיט פָּוּן די קְרִישָׁה אָנוּ סִיְּ פָּוּן דער זוּיט פָּוּן די קְלִיפָּה,
אָנוּ ווּבְּאָלְדָּעַס אַיְז דָּא אַיְז חַלּוּם אַלְעָם, דָּאָס הַיִּסְטָּמָּק
אַמְתָּה אָנוּ שָׁקָּר אֲזֹוי ווי אַיְסְגָּעָדְרָמָּאָנט, דְּרַעְבָּעַר גִּיעַן אַלְעָם
חַלּוּמוֹת אַיְז דָּר וועלְטַ לְּוַיטָן עַנְּטַשְ׀יְידָוָןַ פְּוֹגָעַם מְוַיֵּל, אֲזֹוי
ווי מִיר האָבָּן גַּעַלְעָרָטָן, ווּילְעַס שְׁטִימָיט אַיְז פְּסָוק "וַיְהִי
בְּאַשְׁר פָּתַר לְנָה בְּנֵי הָיָה", אָנוּ עס אַיְז גַּעַוּעַן אֲזֹוי ווי עַר
הַאָמֶת אָנוּ עַנְּטַשְ׀יְידָט אֲזֹוי אַיְז גַּעַוּעַן, זַעַט מְעַן אַו דָּר
חַלּוּם אַיְז גַּעַשְׂעַן לְוַיטָן עַנְּטַשְ׀יְידָוָןַ, אָנוּ ווּאַס אַיְז דָּר טַעַם
דְּרַפְּוֹן ווּילְעַל אַיְז חַלּוּם אַיְז דָּא שָׁקָּר אָנוּ אַמְתָּה, אָנוּ דָּר
פְּנֵי הַדְּבָרָו ווּאַס אַיְז אַיְז מְלֻכּוֹת הַעֲרָשָׁט אַוְיַּף אַלְעָם חַלּוּמוֹת
אָנוּ עס טַיְלָט אָפַּיְלָה פָּוּן די קְלִיפָּה פָּוּן דָּעַם חַלּוּם, דְּרַעְבָּעַר
דָּאָרָף דָּר חַלּוּם האָבָּן אַגְּפָן עַנְּטַשְ׀יְידָוָןַ, וועלבָּע אַרְיוּעָקָט
דָּעַם פְּנֵי הַמְלֻכּוֹת אַפְּצָוּמִילְוּן דָּעַם שְׁלַעַכְתָּס פְּוֹגָעַם גּוּטָם.

זַחַק צו זיינ אַרט אָן דָּאס פַּאֲרְבִּינְדָּוָג פָּוּן חֶסֶּר, נָאָר פַּאֲרְקָעָטָם, דָּעֵר דִּין פַּאֲרְבִּינְדָּט וַיֵּד מִיּוֹן מִלְכֹות וּוְאָס וַיַּאֲזִין דַּי בְּחִנָּה פָּוּן מִדְתַּת הַדִּין אַיְן בִּידָּע עַנְדְּלְכִיקִיטָּן טְרַעְפָּוּן וַיַּד צְוִיאָמָּן אַוְן עַס וּוּעָרְט שְׁפָאָרְקָעָר, אַוְן דָּעֵר דִּין פָּוּן אַוְגָּטָן פֻּנְגָּעָם מִלְכֹות וּוּעָרְט עַרְוּעָקָט וַיַּד צו פַּאֲרְבִּינְדָּן אַינְגָּעָם דִּין פָּוּן אַוְגָּבָן, וַיַּוְילְּ דַּעֲמָאָלָטָס וּוּעָרְט פַּאֲרְבִּינְדָּן דִּין מִיטָּן אַוְן מַעַן דָּאָרָף וַיַּד הַטָּן.

דעם אַמְתָּז טויל פונעם חלום אוֹן מעד
הקדושה

ענין הودעת עתידות בחלום

פתח ואמר רב כי יהודה לפرش מש"כ בחלום חיוון לילה בנפל תרדים על אנשים בתנומות עלי משבב אז גילה אז און אנשים ובמקרים יחתם, והקרים ואמר פא חוי בד סליק בר נש לערסיה מבעי ליה לאמלך עלייה מלכotta דשמיא בקדמייא בא וראה כשהארם עולה לישון על מותו צרייך תחיללה להמליך עליו מלכות שמיט בקריאת שמע של המטה, וצריך האדם לכזין כאלו הוא סוד בוחינת התפארת המתיחד עם המטה שהוא סוד המלכות השכינה, ואם מיחד כראוי מתקדשת מותו ומתחרט, ונשmeno יוצאת במטה שלימה וטהורה ואז צופה במדרגות טהורות, ולבתר יימא חד פסוקא דרhomyi ואח"כ יאמר פסוק אחד של בקשה, כמו בידך אפקיד רוחי וגוי, ואוקמה חביביא ופירשו החברים (צמ"ג נולות דף ס' סענ"ו), בגין דהא כדר נש נאים על ערסיה הָא נשmeta נפקא מגיה לפי שכשאדם ישן על מותו נשמו יוצאה ממנו, ואזלא ושתיא לעילא כל חד וחד פפוס ארחה והולכת ומשוטטה למעלה כל אחת ואחת לפי דרכה, ר"ל כפי שהנתנו האדם באוטו יומם, אם הלך בדרך יושר אז נשמו עליה בהיכלות הקדושים, ואם להיפך עולה נשמו בהיכלות הקלייפות רח"ל, והכי סלקת במא דאתמר וכן היא עולה כמו שלמדנו.

מה פתיב, בחלום חיוון לילה פירוש כדר בני נושא שכבי ערסיה נימיין ונשmeta נפקת מגיהו כשבני אדם שכבים במתה ויושנים והנשמה יוצאה מהם הָא דכתיב בתנומות עלי משבב, אז גילה אז און אנשים פירוש וכידין קדשא בריך הוא אודע לה לנשmeta בההוא דרגא קדימא על חלמא ואז הקב"ה מודיע להנשמה ע"י אותה המדרגה דהינו ע"י גבריאל הממונה על החלום, אינון מלין דזמנין למיתיע על עלםא אותו הדברים העתידיים לבא לעולם, או אינון מלין בפוס אינון הרהורין דלביה או אותם הדברים הבאים כפי מחשבות לבו, ר"ל או הודה פרטיה מהם שהוא העתיד לבא עליו אם טוב ואם רע, בגין דבר נש נטיל ארחה דתוכחי דעתך לאן מגלים לאדם עתידות בחלום, כדי שיקח דרך תוכחה ומוסר מעמידות העולם ויעשה

ע"ט

בשנה ארום פון אים, און זי גיט און זי שועבט אוביין, יעדע איינע לוייט איר זועג, דאמ הייסט לוייט וויאוי דער מענטש האט ויך אויפגעperfט און עגענעט טאג, אויב איז ער בענאנגען איז ערליך וועגן דעמאלאטס גיט זיין נשמה ארוף און די היכלות הקדישה, און אויב פארקערט דעמאלאטס גיט זיין נשמה ארוף און די היכלות הקלייפות רחמנא ליטאן, און אווי גיט זי ארוף אוזו ווי מיר האבן געלערנט.

וואם זאנט דער פסוק, "בחלום חיוון לילה", דאמ מיינט, ווען די מענטשן ליגן איז זייר בעט און זי שלאלפן און די נשמה גיט ארים פון זיין, דאמ זאנט דער פסוק בתנומות עלי משבב, או גילה און אנשים", דאמ הייסט, און דעמאלאטס טומ דער אויבערשטער מעלהן פאר די נשמה דורך די מדרגה, דאמ הייסט, דורך גבריאל וועלכער איז געשטעטלט אויף די חלום, די זאנט וואם וועגן קפונ איז דער וועלט, אדרער די זאנט וועלכער קיטען לוייט די מחשבות פון זיין הארץ - דאמ הייסט, אדרער א פערזענלייכע מעלהונג פון דאמ וואם ער טראקט אין זיין הארץ און ער וויל וויסן וואם עס וועט געשען צו אום, גוטס אדרער שעלאטס, און דעריבער איי מען מגלה פארן מענטש און חלום דאמ וואם עס גיט זיין, בדי ער זאל געמען דיא וועגן פון תוכחה און מיסר פון דאמ וואם ער געמען אויף דער וועלט און ער זאל תשובה טין, וויבאלד מיען מעלהט גיט פארן

דר עניין פון מיעלן דאמ צוקננט אין חלום רב כי יהודה האט אנגעהויבן און געאנט, צו ערקלערן דאמ וואם עס שטייט אין פסוק, "בחלום חיוון לילה בנפל תרדים על אנשים בתנומות עלי משבב איז גילה און אנשים ובמקרים יחתם", אין א חלום ווערט באויזו צו דעם מענטש א נאכט זעאנגען, ווען עס פאלט אויף איהם א טיפע אדרער לייבטען שלאה, דעמאלאטס טומ דער אויבערשטער ערעווקן דאמ אויר פון די מענטשן איבער א שטראפ וואם איז אימשאנד צו קומען אויף זיין, און אויב זי האבן גיט קיין פארשטאנד תשובה צו טון דורךדען, וועט ער ברענגען אויף זי שטראפ בדי זי זאלן תשובה טון - זאנט צום ערשות דער זוהר הקדוש, קום און זע, ווען דער מענטש גיט איז ער צום ערשות ממליך זיין אויף זיך מלכות שמים דורך ליינען קראיית שמע שעיל הפטה, און דער מענטש דארף אינונען האבן אווי ווי ער איז סוד בוחינת התפארת וועלכער איז זיך מתהיד מיטן בעט וועלכער איז סוד הפלכות (השכינה), און אויב איז ער מיעיד געהעריג ווערט זיין בעט הייליג און ריין, און זיין נשמה גיט ארים איז א מיטה שעלה וטהורה און דעמאלאטס קען ער קוינ במדרגות טהורות, און דערנאנך זאל ער זאנט א פסוק פון געבעט, אווי ווי "ביך אפקוד רוחי", איך געב איבער מין גיטstein אין דין האנט, און די חברים האבן ערקלערט, וויבאלד ווען דער מענטש שלאלט אויף זיין בעט גיט זיין

תשובה, בגין דהא לא מודעין ליה לבר נש בעוד דאייה קאים בתוקפָא דגופא פְּדַקָּמָרֶן לפי שלא מודיעים לו לאדם בעוד שהוא עומד בתוקף וכח גופו, דהיינו בתחילת הלילה בעוד שעשני המاقل עלולים אל המוח, אלא באשרורת הבקר שזו נחו ושקטו כחות הגוף, ואז יתגברו כחות הנפש לקבל החלום ע"י מלאך הממונה עליו, וזה שאמר אלא מלאכָא אודע לנשְׁמַתָּא ונשְׁמַתָּא לבר נש אלא מלאך גבריאל מודיע להנשמה הידועות אמתיות והנשמה להאדם כشنוער משינתו, וההיא חלמא איהו מלעילא וזה החלום שע"י גבריאל הוא מעלה, פְּדַנְשְׁמַתִּין נְפָקִין מגופיו וסלקין כל חד וחד פפום ארחה כשהנשומות יוצאות מגוף וועלות כל אחת ואחת כפי דרכה, או מודיעים בחולם לכל נשמה כפי הרואין לה לדעת.

ומוסיף ואמר וכמה דראין על דראין ברזא דחלמא כמה מדרגות יש בסוד החלום, בלהו ברזא דחכמתא וכולם הם בסוד החכמה, אבל יש שלשה אבות מדרגות הנראות לבני אדם, ומפרש ותא חזי חלום דראין חד בא וראה חלום הוא מדרגה אחת שבא ע"י גבריאל, מראין דראין חד אראה מדרגה אחת שבא מהמלכות, נבואה דראין חד נבואה היא מדרגה אחת שבאה מנצח והוד של בחינת התפארת, ושלשה אלה הם האבות יש להם תולדות היוצאות בהם ובלהו דראין חדין על אלין וכולם הם מדרגות אלו לעל אלו, כי יש בהם מדרגות ואופנים עד אין מספר.

ע"ט

יאגט וייטער דער זוהר הקדוש, עם זעניען דא מדרגות אויף מדרגות אינעם סוד החלום, און אלע זעניען און סוד החקhmaה, אבער עם זעניען דא דריי הייפט מדרגות וועלכע באנווין זיך צו די מנטשן, און דער זוהר הקדוש ערקלעט, קומ אונ זיך, חלום אויף מדרגה וועלכע קומט פונגעם מלבות, נבואה אויף מדרגה וועלכע קומט פון נצח והוד וואס אויף בחינת בתפארת, און די דריי זעניען אבות וועלכע האבן חולדות וואס קומען ארויים פון זיך און זעניען אויף זיך, און זיך זעניען אלע מדרגות אינעם העבר פונגעם אנדרען, וויל עס אויף דא אין זיך מדרגות און אופנים און קיין צאל.

מעונטש זען ער אויז נאך מייטן שטארקייט און פון זיין קערפהה, דאס הייסט און אנהייב נאכט ווילאנג די פארע פון די עסן גויט נאך איזוף צום מון, נאר פארטנס וואס דעמאלאטס זעניען שווין די כוחות פונגעם קערפהר איזיגעשטילט, און דעמאלאטס שטאקו זיך די כוחות הפשט צו אוופגעטען דעם חלום דורך מלאך וועלכע אויף געשטעלט דערוי, דאס יאנט דער זוהר הקדוש, נאר דער מלאך גבריאל מעילדט צו די נשמה אמת'ע מעילונגנען און די נשמה מעילדט עם פארן פונטש זען ער וויקט זיך אויף, און דער חלום דורך גבריאל אויז פון אויבן, זען די נשמות גיען ארויים פונגעם קערפהר און גיען ארוייך יעדע איזע לוייט איד זעג, דעמאלאטס מעילדט ממען און חלום פאר יעדר נשמה לוייט וואס עס פאסט פאר איר זיך וויסן.

שבח דא שירתא

דאם לערניען ספר האזהר אויז זעיר דערהויבן, צו ליטערן און היילגן דעם גפס, און אפיקו איב ער וייסט נישט וואס ער זאגט און ער מאכט אסאך גריין דערין, אויז עס דחשוב פארן אויבערשטן... און זעיר ער קען לערניען און ער פארשטייט דיעערטער פונגעם זוהר הקדוש על פי פשת, זועט געפינען דערין א גוטן פעם און ריד וואס זעניען זיך צו זיין טאטן אין הייל:

(פלא יועץ, עריך זוהר)

הזהר הקדוש ע"פ "מרתוק מידבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוזות ישראל

732.677.0051

פאר
דעליווערי
רומט: